

det foreliggende Forslag for en meget væsentlig Del vil blive givet og begrundet i de Bemærkninger, jeg vil tillade mig om det først behandlede Forslag. Det er vist sandsynligt, at den Del af det nævnte Forslag, der indeholder Regler for en eventuel Bescatning af Ol., vil møde megen Tilslutning saavel her i Landstinget som ogsaa omkring i Landet, forsaavidt som den derved tilvebragte Indtægtsforøgelse i Statskassen vil blive anvendt til Nedgang i Afgiften for andre mere nødvendige Forbrugs-gjenstande, men det er ogsaa kun under denne Forudsætning, at denne Del af Forslaget vil blive Gjenstand for en stor Velvillie. Derimod tvivler jeg meget om, at dette Forslags anden Del, der indeholder Regler for en Forhøielse af Brændevinsafgiften, vil blive Gjenstand for en tilnærmelsesvis saa stor Velvillie som den første Del. Ved Brændevinsafgiftens Forhøielse tilstræbes efter Finantsministerens Udtalelser og efter Motiverne til Forslaget to Ting, for det Første, at formindste Spiritusforbruget her i Landet, og for det Andet at tilveibringe Kompensation til Statskassen for anden Indtægtsnedgang, og endelig ogsaa at staffe en fornøyet Indtægtstilbe for Kommunerne. Jeg tvivler ikke om, at dette Maal vil blive naaet i fuld Udstrækning, forsaavidt Lovforslaget erholder Lovkraft, men jeg tvivler om, at det vil naaes paa en heldig Maade. Den største Del af vort Lands mandlige Befolkning, i alt Talt den aldeles overveiende Del af vor Arbejderbefolkning, nyde jo som bekendt Brændevin til en meget stor Del af deres daglige Maaltider, og dette Forbrug har man, naar det holdes indenfor rimelige Grændser, og jeg tror, at det i Reglen er Tilfældet, ingen Interesse, ja maaste næppe nok moralsk Ret til, at lægge Hindringer i Veien for. Men jeg tror, at det netop er dette Forbrug, der vil blive hæmmet ved de foreslaaede Bestemmelser, thi den største Del af Arbejderbefolkningen vil, hvis en saadan Brændevinsafgift bliver vedtaget, enten være nødt til at give Afkald paa Brændevin til det daglige Forbrug, eller der vil blive paalagt dem en Skat, der vil blive i høj Grad ubillig og langt overstige deres Evner. Herimod opstille Forkæmperne for en Forandring af vor indirekte Beskatning i den her foreslaaede Retning to Hovedargumenter. For det Første fremsætter man den Paastand, at Brændevinet har ingen synderlig Ernæringsværdi, og dernæst det Ræsonnement, at Skatteforhøielsen vil komme Arbejderne til Gode ved Nedsættelser gennem Toldloven, foruden at den høiere Indtægt

vil blive anvendt til veldædige kommunale Formaalets Fremme. Det er navnlig den første Del af det sidste Ræsonnement, som har fundet sit praktiske Udslag i det foreliggende Forslag. Men det forekommer mig, at Forslaget ikke i den Henseende er meget tilfredsstillende. Den høitærede Finantsminister udtalte ved Forslagets Forelæggelse, at Ministeren under Udarbejdelsen af Forslaget havde stillet sig tre Hovedopgaver. Den første Opgave var at lette Indførslen af Kaa- og Hjælpestofferne for Haandværk og Industri, den anden var at nedsætte Prisen paa nødvendige Forbrugsartikler, og den tredje at simplificere Toldloven. Jeg skal vilig indrømme, at alle tre Opgaver ere meget prisværdige. Men det forekommer mig, at man med Rette og maaste med endnu større Ret kunne stille et Krav til en Forandring i vor indirekte Beskatning, nemlig det Krav, som det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (S. Pedersen) gjorde sig til Tolk for, at Stattebyrden kom til at hvile paa Individernes i et noget mere passende Forhold til deres Statteevne. I den Henseende tror jeg som den ærede Landstingsmand, at den høitærede Finantsminister har været alt andet end heldig ved de her foreslaaede Bestemmelser. I Anmærkningerne til Forslaget om Ol. og Brændevinsstat har Finantsministeren ophøst, at Merindtægten paa Grund af denne Lov sandsynligvis vil blive 8,300,000 Kr. Det ærede 3die Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) var gennem sine Undersøgelser og Overveielser kommen til et noget større Facit, jeg tror til 11 Millioner Kr., og det nævnte ærede Medlem støttede, saavidt jeg erindrer, sin Opfattelse og Opgjørelse paa Udtalelser fra den ærede Finantsminister. Jeg skal ikke i dette Øieblik komme ind paa at diskutere, hvilket af disse to Resultater, der ligger Virkeligheden nærmest, det har i Øieblikket ingen særlig Interesse for mig at faae det afgjort. Det, der i særlig Grad interesserer mig i dette Øieblik, er Systemet for Merindtægten's Anvendelse. Den høitærede Finantsminister foreslaar den delt mellem Statskassen til Nedsættelse i Toldtarifen og paa den anden Side Kommunkasserne. Jeg tror, at den ærede Finantsminister vilde have været heldigere og bedre været i Stand til at imødekomme det Krav, han nævnte som det, der først og fremmest maatte gøres gjældende ved en Revision af vor indirekte Beskatning, naar han havde foreslaaet, at hele denne Merindtægt kom til Afstrivning paa Toldloven. Han vilde da have kunnet stryge Tolden paa Petroleum, hvilket jo ogsaa de to første ærede Talere have omtalt som meget ønske-